

most

Číslo 12/II

prosinec 2000

Proti dobrovolnému daru

Milostivé léto

Jubilejní rok - milostivé léto, kdo to zas vymyslel? Čí to byl nápad? Na co ta církev ještě nepříjde? Nemají co dělat? To se nemůže obejít bez těch ceremonií, které s tím nadělají? Možná jste se setkali s podobnými připomínkami různých lidí, kteří vlastně ani nedokáží žít bez toho, aniž by kritizovali všechno, co dělá Církev svatá. Podobně jako to bylo s vánočním stromkem, který darovala Česká republika Vatikánu. Také se našli jedinci, a možná že jich bylo více, kteří se pohoršovali nad tím, proč se do toho míchá náš prezident. Mně to připomíná léta, kdy jsem musel chodit na základní školu. Nechtělo se mi, nechápal jsem k čemu to je dobré, viděl jsem v tom nutné zlo, zkrátka byla to taková dětská romantika. Dnes samozřejmě vím, že kdybych do té školy nechodil, nemohli byste například číst tyto řádky. A podobně je to i s těmi, kteří mají potřebu neustále kritizovat. Je to projev jejich nevědomosti, jakési negramotnosti, nechápou, nerozumějí a proto je to dráždí. Pokud se to týká lidí nevěřících, bylo by to pochopitelné. Horší by bylo, kdyby šlo o křesťany, kteří také prožívají tento druh negramotnosti.

A proto nahlédneme do třetí knihy Mojžíšovy, 25. kapitoly, kde se ustanovují pravidla pro rok odpočínutí a milostivého léta. Od osmého verše čteme: "Odpočítáš si pak sedm roků odpočinut, sedmkrát sedm let, a vyjde ti období sedmi roků odpočinutí: čtyřicet devět let. Desátého dne sedmého měsíce dáš ryčně troubit na polnici; v den smíření budete troubit na polnici v celé vaší zemi. Padesátý rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé, kdy se každý vrátíte ke svému vlastnictví a všichni se vrátí ke své čeledi. Padesátý rok vám bude létem milostivým. Nebudete v něm ani sít ani sklízet, co samo vyroste, ani sbírat hrozny z neobdělávaných vinic. Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté. Smíte jíst z pole, co urodí." Tento odstavec končí veršem dvanáctým.

Takže milostivé léto se objevuje už ve Starém zákoně. První den tohoto léta, jak jste si zajisté všimli, Hospodin nazývá dnem smíření. Každý se vrátí ke svému vlastnictví. Otroci získávají svobodu, ti, kteří zchudli získávají to, o co přišli z jakýchkoli důvodů.

Pro každého člověka je den smíření i celé milostivé léto úžasný dar Boží. Bůh nám sám nabízí smíření. Smíření mezi námi lidmi navzájem a smíření mezi námi lidmi a Bohem. Je to jeho projev milosrdenství, po kterém touží mnohokrát více než po spravedlnosti.

O milostivém létě se také zmiňuje, lépe řečeno přichází ho vyhlásit prorok Izajáš. V knize Izajáš v 61. kapitole čteme: "Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící, pozvednout truchlící na Siónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je 'Stromy spravedlnosti' a 'Sadby Hospodinova' k jeho oslavě."

Není to dávno, co jsme přivítali narozeného Mesiáše. Andělé, kteří se zjevili pastýřům, zpívali: "Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle." Ohlašovali, přáli nám pokoj. A dokonce sám Ježíš, na počátku svého veřejného působení otevírá knihu již zmíněného proroka Izajáše, čte výše uvedená slova, a potvrzuje, že tato slova se naplnila jeho příchodem. A když se pozorně zahledíme na jeho život a práci uprostřed nás lidí, nemůžeme si nevšimnout, že skutečně jeho pobyt mezi námi byl naplněn pokojem, smířením, ulehčením v utrpení, útěchou plačících a nařikajících, kam přišel tam měkla lidská srdce. A to všechno potvrzoval slovy: "Přiblížilo se nebeské království."

A proto i my můžeme nazvat milostivé léto, které vyhlásil svatý Otec, opětným přiblížením se nebeského království. Nebe jako by sestupuje na zem se vším, čím vládne a nabízí nám svou pomocnou ruku v našem každodenním všedním životě. Čtete slova proroka Izajáše pozorně a určitě v nich naleznete to, co tak dlouho nemůžete najít a co vyžadujete od lidí, kteří vám samozřejmě nic podobného dát nemohou, protože to jsou dary Boží. Bůh nabízí smíření a pokoj. Chceme-li prožít celý rok opravdu užitečně a co nejvíce načerpat, nesmíme zapomínat na stav v milosti posvěcující. Usmířujme se často s Bohem i lidmi. Vložme do snahy žít v míru a pokoji všechny síly. Bůh nám nabízí plnomocné odpustky. Můžeme je získávat pro sebe nebo pro duše v očistci. Snažme se z toho vytěžit co nejvíce. Tady se nemusíme bát toho, že by se nám to nepovedlo, nebo že by naše snaha byla zbytečná. Tyto věci Bůh hodnotí po svém.

Vy, kdo odebíráte Katolický týdeník, znáte trochu historii otevírání Svatých bran. Poprvé otevřel Svatou bránu papež Martin V. v roce 1423. Bylo to v bazilice sv. Jana na Lateráně. Pak se slavily Svaté roky každých 33 let. V bazilice sv. Petra se Svatá brána otevřela poprvé v roce 1499. Bylo to proto, že tehdejší papež Alexandr VI. chtěl, aby byla Svatá brána otevřena ve všech čtyřech hlavních bazilikách Říma. A od té doby, byly pokaždé až do roku 1975 Svaté brány zazdívány. K otevírání se používaly kladivo, zednická lžíce, cihly, mince svatého roku vkládané do zdí, svěcená voda k pokropení kamenů a cihel k zazdění a dřevěná brána, která zed' přikryla. V roce 1975 však už papež Pavel VI. zednické lžíce a cihel nepoužíval.

Svatý rok - milostivé léto je pro nás výzvou, abychom neváhali přiložit ruku k vytváření Božího království zde na zemi. Každý den se modlíme v modlitbě Páně "..., přijď království tvé, ..." Ono už je mezi námi. My ho však musíme nejdříve poznat, odkrýt a potom ho rozdávat dále. Kéž vám všem v tomto díle Pán žehná.

Otec Miloslav

Víkendové setkání katechetů

Budu Vám vyprávět příběh o malé holčičce, která se svou maminkou navštívila veliké město. Všechno tam bylo tak veliké a krásné. Široké cesty, velká auta, tramvaje, obchody, i ten kostel byl mnohem větší než u nich doma na vesnici. Najednou se holčička zamyslela, ukázala na věž kostela a zeptala se maminky: "Maminko, proč na té věži, tam vysoko, je znaménko plus?" Holčička si vzpomněla na hodiny matematiky v nichž se učila, že znaménko plus je něco pozitivního, ale co dělá tohle plus na kostelní věži? Maminku tato otázka rozčílila. V duchu se zlobila na pana faráře a na katechety, kteří děti vůbec ničemu nenaučí. Po příchodu domů maminka všechno vyprávěla babičce, ale ta se rovněž rozčílila. Babička křičela na svou dceru, vyčetla jí její špatnou výchovu, že nenaučila vnučku ani to základní, poznat znamení kříže.

"Já bych chtěl říct jen to, že mě by reakce holčičky na kříž moc potěšila. Jak krásné je vnímat kříž jako znaménko plus, jako pozitivum pro náš život. Dávejte proto znaménko plus každý den na čelo svým dětem a svým blízkým, aby pozitivně mysleli, na ústa, aby říkali jen krásná slova a na srdce, aby se správně rozhodovali a podle toho jednali.

Tímto příběhem a ponaučením pro praktický život se nám představil profesor Martin Bliem, ředitel Nábožensko-pedagogického institutu a akademie z Klagenfurtu, na dvoudenním semináři pro katechety ve dnech 22.-23.10.1999 v salesiánském středisku Dona Boska v Ostravě. Se svou asistentkou paní Renátou Kaiserovou přednášeli na témata: výchova k pochopení symbolů, vztahové otázky, katechetické pomůcky, výchova k modlitbě a vyprávění v hodinách náboženství. Překladačem z němčiny do češtiny byl pan Zdeněk Cikler, který sice nepatří věkem k těm nejmladším, ale jeho vitalitu a věk duševní mu mohl leckdo z nás závidět.

Seminář byl hlavně určen katechetům, jejich pomocníkům a posluchačům dvouletého katechetického kursu v Ostravě. Přišlo však i několik zájemců "nekatechetů", a určitě nikdo nelitoval.

První den - odpoledne - byl věnován symbolům. Písmo svaté je plné symbolů, které jsou často těžko pochopitelné. Ježíš mnohokrát říká: "Já jsem pastýř, dveře, voda života, strom ..., hovoří o ztracené ovečce či o světle světa. Těmto slovům - symbolům, nerozumí mnohdy ani dospělí, natož děti. Bůh je pro nás vždy tajemstvím. Nemůžeme pochopit Ducha svatého (v případě sestupujících ohnivých jazyků), když nepochopíme symbol ohně. Jak chápat poušť? Podobných symbolů bychom jistě našli hodně. Tato "praslova" Písma svatého je nutno procítit celým naším myšlením, není možné rozumět podobenství, když nechápeme podstatu symbolů.

Jestliže dítě nikdy doma neprožilo radost z odpuštění, pak nikdy nepochopí podobenství o marnotratném synu. A tady je příležitost pro katechety, aby neměli jen vědomosti, ale otevřenou náruč a srdce pro děti, které

jim jsou svěřeny. Nejdříve je nutné prožít věci, zažít žízeň, tmu, zamčené dveře, samotu, pak vím, jaké to je. Děti mohou sáhnout po prožitcích, ale není dobré dávat jim věci předem (to platí i pro dospělé). Nechat je pracovat srdcem, hlavou, rukama. Příběhy by do člověka neměly vstupovat hlavou, ale břichem a srdcem. Vědění přijde později."

A právě příběhům, přesněji řečeno vyprávění v náboženství bylo věnováno sobotní dopoledně.

Bylo opravdu plno, řekli bychom "narváno" a nikdo nelitoval.

"Vyprávějte v katechezi co víte o Bohu, ty děti to potřebují. Příběhy vypravují o životě a děti je pak budou prožívat vlastním životem, budou psát pokračování." Tím bude víra předávána od jedné generace k další. Vypravěč biblických příběhů by neměl chodit pro radu k lidem bez fantazie. Katecheti musí mít fantazii, nesmějí být "suchaři", jako sláma, ale živí jako oheň, voda, musí mít radost z toho, že vyprávějí. Je nutno hovořit nejen ústy, ale i očima, rukama, aby naše nadšení přeskočilo i na děti. Příběhy jsou vlastně dobrodružství v hlavě, náboženské příběhy nám pomáhají, abychom se vydali na cestu za Bohem Otcem i Ježíšem Nazaretským. Mnoho z nich je o cestě a také děti jsou krok za krokem připravovány na to, co je pod povrchem vyprávěného."

Ale abychom nezůstali jen u teorie, tak nás paní Renáta seznámila s tím, jak to vypadá v praxi. Pomocí látek, kamínků, obrázků, hvězdiček,

korálků, dřívěk, mušlí a mnoha dalších pomůcek nám ukázala, jak poutavě lze dětem znázornit stvoření světa. Na podlaze před námi se odvíjel celý příběh den po dni a my uviděli světlo, pevninu, nebe, moře, slunce, hvězdy, objevila se zvířata, ptáci i člověk. Každým "dnem" se obraz stával plnějším a krásnějším. Pojednou jsme si vzpomněli na Boží hlas: "A bylo to dobré! Bylo to opravdu krásné a paní Renáta byla odměněna velkým potleskem.

Dalším a posledním tématem byla modlitba. Každý z nás má s ní určité zkušenosti a všichni víme, že nejčastěji se modlitba definuje jako rozhovor s Bohem. Pro katecheta je mnohem důležitější umět se modlit, než o modlitbě jenom mluvit. Pokud je modlitba pro katecheta něčím cenným, pokud je opravdu rozhovorem s Bohem, ve kterém člověk otevírá Bohu celé své srdce, pak těch slov o modlitbě opravdu není třeba mnoho. A tady je třeba zdůraznit, že ne katecheta, ale rodiče jsou těmi prvními, kteří seznámí dítě s modlitbou. Tam, kde chybí modlitba, tam se časem vytratí vztah mezi člověkem a Bohem. Je třeba ukázat dítěti Boha jako milujícího Otce, kterého může poprosit o cokoli tak, jako prosí tátu pozemského. S modlitbou proseb souvisí i modlitba díky. Je třeba naučit děti děkovat Bohu i za věci, které se nám zdají být samozřejmé, je třeba otevřít dětem oči, smysly a naučit je žasnout nad přírodou, člověkem, celým světem.

A na závěr ke všem těm radám ještě deset pravidel správné modlitby:

1. Věnuj modlitbě denně alespoň několik minut svého času - sám v tichu.
2. Hovoř s Bohem jednoduše a přirozeně.
3. Cvič se v rozhovoru s Bohem.
4. Uvědom si skutečnost, že Bůh je s Tebou a pomáhá Ti.
5. Modli se s přesvědčením, že tvoje modlitby jdou k Bohu, jdou-li k Němu s láskou.
6. Měj pozitivní myšlenky.
7. Vždycky říkej, že jsi ochoten přijmout Boží vůli.
8. Polož při modlitbě vše do Božích rukou.
9. Pros za ty, kteří tě nemají rádi.
10. Denně se modli za svoji vlast a za mír.

Tolik alespoň ve zkratce pan profesor Bliem. A to už jsme v závěru našeho semináře, který skončil modlitbou a mší svatou, kterou sloužil P. Jan Larisch. Opouštíme příjemné prostředí bohatší nejen o spoustu rad, praktických ukázek a vědomostí, ale také o krásný pocit, že jsme alespoň na chvíli mohli vytvořit jednu rodinu katechetů, kteří ať je jim dvacet či sedmdesát, mají jeden společný cíl - slovem i životem ukazovat cestu k Bohu.

Naše upřímné poděkování patří všem, kteří se na této akci podíleli, P. Janu Larischovi, personálu saleziánského střediska, všem katechetům za hojnou účast a zvláště paní Janě Plačkové z Katechetického centra v Ostravě za organizaci celé akce. Všem díky a zase někdy příště.

Míša a Pavla

Hospodářské okénko: Nové parkoviště, nový zvuk!

Poslední měsíc roku 1999 byl (stejně jako i ty mnohé předchozí) ve znamení modernizace a investic. Nemyslím teď modernizace a rekonstrukce lidských duší (jako například předvánoční svatá zpověď a pěkné vánoční liturgie v našem kostele), ale ony ryze hmotné.

Třinecká radnice nám na pozemku (který se táhne od kříže (u cesty na Sosnu) podél farního plotu až po zahrádku před budovou farního úřadu) vybuďovalo pěkné parkoviště v místech, kde doposud byl jen neužitečný příkop a tráva. Vzniklo tak celkem asi 11 nových parkovacích míst, pokrytých dlažbou. Jak se nám ona parkovací místa hodí, vědí ti, kteří jezdí v neděli do kostela autem. Navíc se budou hodit jak při svatbách, tak při pohřbech (na novém hřbitově), o dušičkách ani nemluvě. Tento krok ze strany třinecké radnice je potvrzením velmi dobrých vztahů současného vedení města starosty Ing. Igora Petrova na straně jedné a Otce Františka na straně naší, které se ale datují již od doby výstavby nového městského hřbitova, která mimochodem bude pokračovat nyní na druhé straně směr Borek.

Druhou prosincovou investicí, takřkajíc "pod stromeček" byla zásadní modernizace celého ozvučovacího systému v našem kostele. Onen současný systém sice v globále fungoval, ale bohužel některé reproduktory již nebyly funkční a rovněž zesilovač pamatoval doby dávější. O tom, co a jak bylo modernizováno, píšeme dále, viz článek Aby bylo lépe slyšet.

Ing. Marian Kozok

Střípky z posledních vánoc s jedničkou na začátku....

Dnes, kdy čtete tyto řádky, je již po Třech kráľích a Vánoce jsou jak liturgicky, tak prakticky pryč. Mnozí z nás již odstrojili a vyhodili své vánoční stromečky, koledy dozněly. Píše se rok 2000, žádný konec světa se nekonal, akorát silvestrovská opice leckterých lidí byla možná silnější než kdysi v minulosti. Život jde dál, nyní nás čeká tzv. plesová sezóna a nakonec Popeleční středa. Jaké že to byly ony minulé vánoce, poslední z tisícovky vánoc, které začínaly jedničkou? Pro každého z nás byly nějaké. Doufejme, že pro většinou takové, jaké si přáli. Nyní se ale několika postřehy přece jenom vrátím k těm vánočním chvílím v naší farnosti, které dle mého mínění za zmínku stojí.

Už 3. adventní neděle, která se v církvi nese ve znamení radosti z blížících se Vánoc, měla slavnostnější ráz díky zpěvu mužského pěveckého sboru "Pochodnia" z Częstochowy.

Vlastní dobu vánoční "odstartovala" slavnostní mše svatá Vigilie Narození Páně, která nahradila poprvé v roce 1998 tzv. půlnoční. Již v roce 1998 byla velmi kladně přijata a tak se není co divit, že kolem půl čtvrté na Štědrý den nešlo u kostela zaparkovat. Oproti roku 1998 nás přišlo do kostela ještě více, abychom spolu slavili u společného stolu Páně Vigilii Narození Páně. V podstatě bylo lidí jako v neděli, tj. bylo plno. V slavnostním průvodu přinesl do ztemnělého kostela Otec František v doprovodu ministrantů lucernu s betlémským světlem, od níž pak mnozí z nás odpálili toto světlo do svých lucerniček a pak z nich zažehli svíce na svém domácím štedrovečerním stole. Za betlémské světlo nutno poděkovat třineckým skautům. Během slavnostní mše svaté byly rovněž požehnány vánoční oplatky. Radostné bylo zejména to, že většinu účastníků této mše svaté tvořily mladé rodiny s dětmi, budoucnost naší farnosti. Je dobře, že se ujal tento nový farní zvyk, začínat Štědrý večer nikoliv vypnutím televize, ale účastí na společné vigilii v kostele. Ti, kteří jste letos opět ještě nebyli a dali jste přednost teplu domova, zkuste to třeba za rok a uvidíte, že pak ten Štědrý den dostane jiný ráz, bude o mnoho slavnostnější. A stihnout se to taky dá - ale to už je individuální záležitost. Problémem spíše zůstává otázka dopravy, protože na Štědrý den autobusy moc nejezdí a ne všichni mají své auto... Snad ale ti, kteří chtěli, se do kostela nějak dostali a věřím, že nikdo nelitoval času takto požehnaně stráveného.

Sobota 25. prosince 1999 byla svým způsobem historická pro náš nový farní pěvecký sbor pod vedením Mgr. Evžena Worka a s varhanním doprovodem Ing. Mgr. Stanislava Jancyka. Tento sbor vznikl v říjnu 1999 a po dvou měsících zkoušek měl právě na Boží Hod Vánoční, při mši svaté v 7.50 svou premiéru, při které zazněly hlasy asi 40 zpěváků. První svátek vánoční zazněly tyto skladby: "Adeste Fideles", "Chtíc, aby spal" a "O očišťování blahoslavené Panny Marie" od Adama Michny z Otradovic a "Kriste, prameni světla". Den poté, kdy sbor zazpíval při polské mši svaté jsme uslyšeli "Adeste Fideles", "Śliczna panienka" od Tadeusza

Maklakiewiczze a "Do szopki hej pasterze" v úpravě Edwarda Chlebika. Byť popravdě řečeno hudbě moc nerozumím, jejich vystoupení se mi velmi líbilo a jsem přesvědčen, že se líbilo všem.

Na Boží Hod Vánoční v 10.00 hod. zpíval tradičně poský sbor pod vedením p. Siedlaczka. Naším zpěvákům přejeme hodně úspěchu v budoucnu, hlavně hodně píle, trpělivosti a elánu.

Pěkné chvílky svátečního odpoledne na Boží Hod Vánoční prožil každý, kdo navštívil kostel, v ten den otevřený veřejnosti již od 14 hodin. Bylo možno zajít s dětmi k jesličkám, poslechnout si reprodukované koledy jak české, tak polské. Přesto, že celý den foukal silný vítr a počasí vůbec nelákalo k opuštění teplých domovů, sešlo se nás v kostele dost. Tyto romantické chvílky přispěly k celkové pěkné atmosféře vánoc.

Když jsem tak seděl v pološeru kostela a poslouchal koledy, docela náhodou jsem si vlastně uvědomil, kolik práce bylo třeba vynaložit, aby náš třinecký farní kostel byl tak pěkný. Mimochodem - o Vánocích máme v kostele celkem 20 stromků. Ty na hlavním oltáři byly letos nově a překrásně vyzdobeny zhruba 140 kusy ozdob - bílých háčkových vloček. Jedná se o dar jedné naší spolusestry, která si však nepřeje být jmenována. Je to práce jednoho člověka a věřte, byla to určitě velká a dlouhodobá práce. Myslím, že naše poděkování je na místě. O Vánocích 1999 jsme měli navíc novou a nutno říci, že velmi pěknou slavnostní úpravu obětního stolu, která nahradila několik let používanou figurku malého Ježíška v jesličkách.

Na Nový rok, o Slavnosti Matky Boží, Panny Marie nám zazpíval pěvecký sbor "Zgoda" pod vedením paní Ireny Małysz.

Na závěr vánočního ohlédnutí se vrátím k obsahu mše svaté Otce Františka na Boží Hod Vánoční, kdy na závěr O. František děkoval všem, kteří se nějak přičinili ke krásnému slavení Vánoc v našem farním kostele. Já bych rád na stránkách našeho MOSTu jménem všech poděkoval rovněž Otcí Františkovi a Otcí Milošovi za jejich obrovskou práci pro farnost, za péči o duchovní stav našich duší a že ony poslední Vánoce začínající jedničkou proběhly opět pěkně a pokojně. Nakonec, stejně jako v "Černých baronech", jedna kontrolní otázka: co je to křesťanství? Ono totiž na Boží Hod Vánoční 1999 nám Otec František říkal, že křesťanství není ani světonázor, ani filozofie, ani soubor pravidel lidského chování, ani nic z toho, čím nás dnešní svět tak velmi často nálepkuje. Řekl nám, že křesťanství je vlastně konkrétní, živý vztah živého Boha ke konkrétnímu, živému člověku, tj. ke mně, k Tobě. Tento vztah vyžaduje přímou odpověď každého člověka na konkrétní Boží lásku k němu, na jeho pozvání každého z nás ke spáse. Na nás záleží, zdali otevřeme Bohu své dveře - pozor - zevnitř. Když si tuto definici křesťanství natrvalo odneseme a dobře zapamatujeme jako třeba i jedinou vzpomínku na nyní již uplynulé vánoční svátky, pak si dovolím tvrdit, že to byly pěkné, milostiplné a požehnané Vánoce AD 1999.

Ing. Marian Kozok

Aby bylo lépe slyšet

Aby bylo lépe slyšet, není třeba mít velké uši (jako v pohádce o červené Karkulce), ale v kostele spíš kvalitní ozvučovací systém. Jistě si mnozí z Vás povšimli, že v našem kostele došlo během prosince ke změnám v nazvučení. Mohli jste si tyto změny ověřit doslova na vlastní uši, neboť o dobrý zvuk během těchto modernizačních prací šlo. Pro bližší informace jsem se vypravil za panem Ing. Jiřím Palou, naším spolubratrem z farnosti, iniciátorem a hlavním autorem modernizace systému. Ing. Jiří Pala v minulosti dlouhé roky pracoval v různých ekonomicko-řídících funkcích v Tesle Třinec, nyní pracuje jako učitel elektroniky na Střední odborné škole v Třinci-Kanadě.

Ing. Marian Kozok, MOST (dále jen MK): *Potřebu vyměnit dřívější aparaturu jsme cítili již delší dobu. Stalo se a co nám vlastně bude ozvučovat kostel nyní? Přibližte našim čtenářům zásadní vlastnosti nového systému....*

Ing. Jiří Pala (dále jen JP): Dřívější aparatura byla skutečně již nevyhovující, neboť zesilovač při zvýšené hlasitosti kmital a navíc působil i jako rozhlasový přijímač, zejména na podzim večer, kdy v reproduktorech bylo možno slyšet krátkovlnné stanice. Nyní máme instalován nový zesilovač JEIL JPA 1200 o výkonu 200 W. Po prvních zkouškách jeho výkonu je zesilovač využit na asi 70%, což je dobré z hlediska spolehlivosti.

MK: *V kostele je na první pohled patrná i výměna reproduktorů, kolik jich vlastně bylo instalováno?*

JP: Konečný počet reproduktorů není definitivní, protože teprve po několikaměsíčním provozu bude možné vytipovat "hluchá místa" a ty posléze zaplnit další reproduktorovou soustavou. V současné době, tj. na přelomu roku 1999 a 2000 máme v kostele 20 reproduktorových soustav V-SP 502 W, v níž je jeden

středněbasový a jeden výškový reproduktor. Každá bednička je schopna vyvinout výkon asi 45 W, ale vzhledem ke 100 V rozvodu je jejich výkon využíván asi v rozsahu 6 W, jelikož další zvýšení není účinné. Pro ozvučení našeho kostela je totiž nutné zvolit plošný systém ozvučení. To znamená více reproduktorů, které jsou v prostoru rozmístěny tak, aby se doplňovaly svým zvukem. To je hlavní rozdíl oproti běžným sálům, protože v kostele jsou klenby, sloupy a vůbec velmi členitý interiér. To vše "stačí" k tomu, aby se zvuk přenášel kroužením, vrácením dolů dalšími nepředvídatelnými úkazy, prostě ozvučení kostela je dost složité a není to jednoduchá záležitost. Tuto náročnost potvrdili i zvukoví odborníci z firmy DEXON z Karviné, od které byl celý systém pořízen. Ale ještě se vrátím k reproduktorovým soustavám. Jejich cena je asi 1.000,-Kč za kus, což je tak třetina ceny reproduktorových sloupů (jako druhé varianty provedení) a proto je i ekonomicky výhodnější použít jich větší počet s příslušným nasměrováním. Proto se vracím k úvodu této odpovědi, že máme v úmyslu v nejbližších týdnech celý systém dle potřeby ještě doplnit.

MK: Řekl jste, že "máte" v úmyslu, tj. množné číslo. Znamená to, že jste měl spolupracovníky ve svém pracovním týmu?

JP: Rád bych zdůraznil, že veškeré instalační práce (včetně demontáže starého systému) jsme prováděli s pomocí několika spolupracovníků: kostelníka, pana Františka Zawady a jeho syna Kazíka Zawady. Pomáhali nám ještě i Martin Bordovský a Karel Juroš. Celou práci jsme si udělali sami, takže kupovaly se jen reproduktorové soustavy a zesilovač. Pro znalce věci dodám snad ještě i to, že bylo nutno vyměnit konektory, zabudovat přenosové transformátory a to vše bylo dosti časově náročné.

MK: Takže je vše hotové, kromě zmíněného vykrytí hluchých míst?

JP: Ne tak docela, plánuji ještě pořízení a zprovoznění bezdrátového mikrofonu a prověření funkčnosti a účinnosti stávajících mikrofonů.

MK: Mám tomu rozumět tak, že stávající mikrofony bude třeba nakonec taky vyměnit?

JP: To dosud nevíme, ale například při použití jiného mikrofonu byla hlasitost výrazně větší. To však naráží na problém akustické zpětné vazby. Tento problém bych ale rád vyřešil úplně jinak. Místo koupě drahých mikrofonů by bylo lepší mikrofony prostě dát blíže k ústům. Všimněte si, že např. moderátoři v TV či jinde mají mikrofon vzdálený od úst tak zhruba 5 cm, kdežto u nás je to dále. Takže řešením by byla úprava stojanu na mikrofon, aby byl lehce a rychle nastavitelný, podle hlasového fondu kněze nebo lektora. Nachystáno je i další originální technické řešení, ale o tom až snad příště. Nyní bych rád poprosil naše farníky, aby měli ještě chvíli strpení a pochopení, protože dobře ozvučit celý kostel není opravdu jednoduché.

MK: Na kdy plánujete dokončení celé akce?

JP: Věřím, že s bezdrátovým mikrofonem budeme slavit pobožnosti křížové cesty v nejbližším postním období.

MK: Všiml jsem si, že i vánoční koledy byly reprodukovány v celé soustavě....

JP: Ano, málem bych zapomněl dodat i skutečnost, že v novém zesilovači je již zabudován kazetový magnetofon, fungující jako např. přehrávač v autě a bude ho možno využít u vhodných příležitostí pro tvorbu zvukové kulisy v celém kostele.

MK: Na závěr bych Vám a Vaším spolupracovníkům rád poděkoval za obětavost a nezištnost. Je perfektní, že jsou mezi námi takoví lidé, kteří jsou ochotni tuto práci udělat zdarma, bez nároku na odměnu za vlastní práci. A je jich v Třinci dost, v různých "oborech". Takže, drazí farníci, dobře poslouvejte slovo Boží, na špatný zvuk se pak vymlouvát nebude možno, neboli "víš Pane Bože, v kostele bylo špatně slyšet....". A k rozhovoru s panem Ing. Jiřím Palou se ještě na stránkách MOSTu vrátíme a ..... nejenom kvůli ozvučení kostela.

VI. Setkání farnosti

Když jsme se dozvěděli, že paní Jiřině Horniakové přibýlo hodně povinností v souvislosti s vedením třinecké charity a tudíž nebude sto uspořádat další ročník farního setkání rodin, bylo nám z toho trochu smutno. Ale pak jsme si řekli (a byl to vlastně redakční kolega Marian Kozok), že by bylo škoda nepokračovat v těchto úspěšných akcích. K redakci MOSTu se přidali další ochotní lidé z naší farnosti, a tak jsme mohli začít s organizací celé akce.

Minulé ročníky těchto setkání byly velice úspěšné, a tak pomyslná laťka byla položena vysoko. Chtěli jsme navázat na minulých pět ročníků, ale zároveň jsme chtěli přijít s něčím novým. Především jsme pozměnili pojetí tohoto setkání, které nemělo být pouze setkáním rodin, ale setkáním celé farnosti. I tady jsme se však setkali s určitým nepochopením některých lidí a často jsme slyšeli, že to je akce pro mladé rodiny, pro mladé s dětmi, že už nepřijdou, protože už byli na minulých setkáních apod. Na optimismu nám to však neubralo a v duchu jsme si vždycky řekli: "je to tvoje škoda". Přece jenom jsme se však obávali, zda nás bude v Dělnickém domě dost, ale návštěvnost ono úterní odpoledne předčila naše nejmělejší očekávání. Nakonec přišlo tolik farníků, že vlastně nebylo kam sednout (asi bude třeba postavit nějaký farní sál....), odhadem nás byly asi tři stovky, včetně dětí. Děti bylo jako smetí a to je dobrá zpráva: máme budoucnost, naše farnost určitě nestárne.

Také jsme chtěli setkání vtisknout určité logo, znak (což je v dnešní době velice moderní). Jenže jaký? A tady jsme si řekli, že by v něm mělo být něco pro nás, křesťany charakteristické (tedy nejen pro naši farnost). A co by to mělo být většího než božské ctnosti: víra, naděje a láska. Tady nám velice pomohl náš kolega Mgr. Władek Kubień, jenž nám navrhl nejen krásné logo se stylizovaným křížem, kotvou a srdcem, ale byl také jedním z těch, kteří přispěli svým darem do tomboly. Nebylo to poprvé, co jsme s ním spolupracovali, protože byl to on, kdo navrhl plakáty pro několik ročníků přehlídek farních sborů a schol - "Cantate domino" (snad si na ně ještě pamatujete?). S logem farního setkání jste se mohli setkat na plakátech, které vás k této akci zvaly, ale i na upomínkových lístečcích (i to byly dary p.

Kubienie), které jste mohli obdržet při vstupu do sálu. Naše nové logo bylo také vyvěšeno na jevišti v Dělnickém domě. Myslíme, že je velice zdařilé a potěšilo nás, že si ho všimli mj. i Otec biskup František Václav a Otec Czesław. Tito dva hosté, kteří jako jediní nezklamali a poctili nás svoji návštěvou. Toto nelze říci o dalších pozvaných politikách, ať už na úrovni komunální nebo parlamentní. Oba naši hosté - jak Otec biskup, tak Ojciec Czesław se ostatně velice pochvalně vyjádřili o průběhu setkání, jsme rádi, že jim s námi bylo dobře. Oba se s námi podělili o svoje prožitky z vánoc. Otec biskup nám přiblížil atmosféru ve Vatikánu, když předával Svatému Otci dar naší diecéze - vánoční strom. Navíc byl potěšen i tím, že se mohl setkat s některými lidmi, které znal ještě z dob svého kaplanského působení v Českém Těšíně. Pozvali jsme totiž jako hosta polský chrámový sbor z farnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně. Tento sbor naše setkání zahájil několika písněmi, mimo jiné žalmy Wacława z Szamotuł, dvěma "kantyczkami" jablunkovského rodáka Adama Sikory a několika vánočními koledami. V první části bohatého programu ještě vystoupila Marietka Franková s přednesem krásné básně. Velký úspěch měla adaptace známé ruské pohádky Mrazík v provedení třineckých skautů. Následovala farní mládež se scénkou "Tátovy kalhoty". Během přestávky se mohli všichni občerstvit. Byly připraveny šunkové mísy a spousta dobrého cukroví, které přinesly naše hospodyňky. Po přestávce se představil náš nový chrámový sbor. Pak jsme se znamenitě pobavili při další scénce v podání farní mládeže, v níž vystoupil i Otec Miloš a mezi jinými nám ukázal, že velmi dobře ovládá kolečkové brusle. Nakonec přišel zlatý hřeb programu: po vzoru televizní soutěže TV Prima "Znáte se" proběhla soutěž tří manželských párů ve znalostech svého partnera a jeho rodiny. Organizátoři vybrali manžely Mrózkovy, Horniakovy a Špalkovy. V napjatém klání nakonec těsně zvítězili Iveta a Josef Špalkovi - odměnou jim byly dva Oskary s nápisy "Manžel-Manželka roku". Všichni si zaslouží pochvalu "za odvahu zúčastnit se". Atmosféra setkání zapůsobila i na spolu-pronajimatelku Dělnického domu paní Cencialovou, která byla dojata počtem účastníků, zejména dětí, a krátce nás pozdravila. Oficiální program byl ukončen několika povzbudivými slovy Otce Františka, jenž nám mj. řekl jak prožil letošní vánoce a poučný vtíp o slabozraké řádové sestře. Pak za zpěvu koledy "Narodil se Kristus Pán" jsme se všichni podělili vánočními oplatky s přáním všeho dobrého, zdraví, štěstí a především Božího požehnání a hojnosti Božích milostí do nového roku. Máme dojem, že tyto chvíle patřily k nejpěknějším.

No a nakonec následovalo losování tomboly. Nutno říci, že tombola byla velice bohatá, díky štědrosti těch, kteří do ní přispěli svými dary. Samotný závěr patřil diskotéce, při které si zatančili i ti nejmenší a dokázali k tanci strhnout prostě všechny. Celé setkání tak trvalo zhruba pět hodin a uteklo jako voda.

K tomu, že setkání mohlo proběhnout, přispělo hodně lidí, kterým z celého srdce děkujeme. Rádi bychom se však zmínili o třech z nich. Byli to konferenciéři Basia Bocková a Ing. Wiesław Wania - osvědčili se a příště už nemáme problém, kdo bude Setkání farnosti 2000 uvádět. Naše poděkování si rovněž zaslouží Roman Buba za ozvučení sálu. Poděkování si zaslouží také Irka Poroszová, která se věnovala našim dětem v předsáli Dělnického domu. Vzhledem k tomu, že byla na tyto děti (někdy až moc živé) sama a chvílemi jich v předsáli bylo kolem čtyřicítka, odvedla úctyhodný výkon. Děkujeme a Pán Bůh zaplať! Nakonec ještě jedno poděkování: Jendovi Golasowskému, který vážil cestu do Jasienicy a přivezl k nám Otce Czesława

Blocha. Po ukončení Setkání ho zase pozdě večer do polské Jasienicy odvezl. Je to tím víc úctyhodné, že cesty v současné době nejsou zrovna nejsjzdnější.

Letošní setkání bylo krásné, opět jiné než v letech předcházejících. A stálo nás také dost nervů. Den před setkáním totiž totálně "vypouchla" v Dělnickém domě elektřina (zatopené rozvodové skříně) a málem to vypadalo, že celou akci budeme muset odvolat. Kolega Marian Kozok byl z toho "na prášky" (jak nám pak o den později již se smíchem říkal). Díky perfektní profesionální práci firmy Bronislava Kusie (který nám dělal venkovní osvětlení kostela) bylo v úterý ve čtyři ráno vše hotovo a mohlo se začít topit. Narychlo byl připravena tzv. krizová varianta přesunu akce do KD Trisia, leč nakonec nebylo třeba.

Setkání farnosti bylo nadmíru úspěšné rovněž z hlediska ekonomického: při rozpočtu 14 tisíc skončilo čistým ziskem 7,5 tisíce Kč. Tento čistý zisk bude rozdělen mezi třinecké skauty, Charitu Třinec a farní děti a mládež. Vysoké příjmy plynuly stejnou mírou zhruba ze tří zdrojů: od Otce Františka z farních zdrojů, od návštěvníků setkání (díky za Vaši hojnost) a od našich sponzorů. Když jsme u sponzorů: za finanční a věcný příspěvek děkujeme Ing. Szlauerovi (Kuchyňka BETINA), Ing. Bulawovi a jeho mamince (Konzum a restaurace Harcowianka), stavební firmě Cieslar s.r.o., MUDr. Františce Uhlářové, sklenářství Štefana Kopkáše (děkujeme i za dary z minulosti za gratis zasklívací práce u kostela), Bohumíru Kukuczko, RNDr. Josefu Brozdovi, firmě BERM manželů Babilonových a společnosti Marybell s.r.o. Dalšími sponzory akce byli firma TÓNIS distribuce s.r.o., paní Liszková, pan Wawreczka, pan František Jurga, zahradnictví Jadamus z Horní Lištné, paní Heczková taky z Horní Lištné (upekla dort do tomboly), firma Oáza C pana Kazimíra Ciencialy, manželé Obdržálkovi, firma Ekonom-Tax s.r.o. a paní Szopová. Poděkování patří rovněž skautům, charitě a společenství mladých, kteří přispěli do tomboly. Všem Vám patří naše upřímné poděkování. Pokud jsme na někoho zapomněli - věřte, že to bylo tím, že Vás bylo tak hodně a i tento článek koneckonců vznikl do dvou dnů od setkání do uzávěrky tohoto čísla.

Na závěr děkujeme všem, kteří na setkání přišli a svou účastí tak podpořili naši snahu tuto již tradiční farní akci udržet. Tímto jsme všichni ukázali, že Třinec má svou farní rodinu a že tato rodina žije. Ještě jednou děkujeme za účast a věříme, že za rok přijdete zas. A my zase tak trochu slibujeme, že - pokud Pán Bůh dá - i v roce 2000 naše farnost bude mít své Setkání.

Redakce

Jirka Woclawek představuje české salesiány

U příležitosti návštěvy salesiánského bratra Jirky Woclawka na Setkání farnosti 1999 jsme měli možnost si popovídat s tímto bývalým "šéfem" třinecké mládeže. Během diskuse vyslovil "Džordž" přání, zdali by bylo možno na stránkách MOSTu otisknout informační materiál o jejich aktivitách v Česku a zároveň Vás

poprosit i finanční podporu. MOST vychází tomuto podnětu rád vstříc a níže uvedené řádky necht' jsou mozaikou o jejich záslužné činnosti.

Milí přátelé Dona Boska a salesiánského díla v naší vlasti!

Už 10 let je v naší vlasti obnovováno salesiánské dílo. Je to tedy vhodná příležitost k tomu, abychom se ohlédlí zpět a připomenuli si, co se i díky Vaší nezištnosti a obětavosti podařilo vytvořit. Zároveň Vás chceme seznámit s úkoly, které ještě před námi jsou a kde budeme vděčni za Vaši pomoc.

V Brně-Lišni působí spolubratři ve farnosti a v provizorním středisku uprostřed sídliště. Postupně se začal stavět komplex budov, který má sloužit k apoštolátu nově zřízené komunity salesiánů. 13. října 1999 byla otevřena 1. část první etapy. Jde o víceúčelovou budovu, kde se uskutečňují jak nedělní bohoslužby, tak i pravidelná sportovní činnost. Započetí další etapy výstavby závisí na nezištnosti lidí dobré vůle, kterým leží na srdci pastorační a evangelizační velkého městského sídliště, kde chybí jakékoli duchovní centrum.

V Brně-Žabovřeskách byl v r. 1995 postaven kostel P. Marie-Pomocnice, který navštěvuje každou neděli na tisíc věřících, a přilehlé středisko mládeže, které je jediným domem dětí a mládeže v pětadvacetitisícovém sídlišti. V r. 1998 byl dostavěn dům pro komunitu a v současnosti se dokončuje sportovní areál. Zbývá ještě finančně zabezpečit odkoupení bývalé mateřské školky, která je součástí celého areálu a její opravu.

České Budějovice jsou centrem pro výchovu a vzdělávání našich nejmladších spolubratřích. Tato formace je uskutečňována nejen na Vysokoškolském teologickém ústavu salesiánské provincie v rámci Teologické fakulty Jihočeské univerzity. V již dobudovaných prostorách kostela a mládežnického střediska ve Čtyřech Dvorech mají zároveň možnost získat cenné zkušenosti v apoštolátu. Před příchodem do jižních Čech však mladí muži, kteří odpoví na Boží povolání k salesiánskému způsobu života, prožijí alespoň 6 měsíců v přednoviciátě v Sebranicích u Litomyšle a 1 rok v noviciátě v Praze-Dolních Počernicích. Některým salesiánům je pak umožněno rozšířit své vzdělání i v zahraničí.

Ve Fryštáku, v budově, do které salesiáni v r. 1927 přišli, jsme otevřeli Dům Ignáce Stuchlého. Slouží pro formaci, vzdělávání a setkávání mládeže a skupin salesiánské rodiny. Dům se podařilo z velké části opravit díky dobrodincům a brigádníkům.

V Ostravě je již navrácený dům opraven. Vedle duchovní správy u kostela sv. Josefa zde pracuje středisko mládeže, které se dočkalo ocenění i od vládních představitelů za svou činnost pro rómskou mládež, a internát pro studenty a učně. Zbývá provést úpravu okolí domu a vybudovat nové hřiště.

V Pardubicích v salesiánském domě sv. Václava, rozvinuli salesiáni činnost Salesiánského střediska mládeže, centrum Salesiánského hnutí mládeže a obnovili veřejnou kapli pro věřící. Dům se v současnosti opravuje a přestavuje. V r. 2000 se v pardubickém středisku uskuteční české salesiánské sportovní hry.

V Plzni-Lobzích se podařilo velmi dobře rozvinout činnost střediska ve prospěch mládeže a daří se i spolupráce s městem. Byl vytvořen společný sociální projekt na rozšíření díla, který se v současnosti uskutečňuje.

V Praze-Kobylicích, v domě, který z darů dobrodinců postavil před válkou tehdejší ředitel a pozdější kardinál Štěpán Trochta, je sídlo provincie a bydlí v něm komunita spolubratřích, kteří pracují v salesiánském středisku mládeže a ve farnosti. Kostel sv. Terezičky se rozšiřuje - provádí se přístavba. Vybudované hřiště a prostory střediska mládeže jsou hojně navštěvovány dětmi a mládeží. Opravy druhé části domu se chýlí ke konci. Zbývá ještě opravit třetí křídlo domu. Nedaleko tohoto centra se nachází nakladatelství Portál, které je zřízeno naší provincií a které si dokázalo vybojovat důležitou pozici na knižním trhu ve vydávání pedagogické a psychologické literatury. Dosud bohužel sídlí v provizorní budově a v dohledné době bude třeba rozšířit skladovací prostory a nahradit stávající budovu stálou stavbou. Přípravě mladých pro práci v sociální oblasti se věnuje JABOK, vyšší sociálně pedagogická a teologická škola v Praze.

Ve Zlíně věnovalo město pozemek na Jižních svazích pro postavení kostela a středisko mládeže. V současnosti je vystavěna budova střediska mládeže, ve které bývají zábavné programy pro mládež, ale i bohoslužby. V brzké době započne výstavba kostela.

Pastoraci v diecézních farnostech se zaměřením na práci s mládeží se věnují spolubratři většiny našich komunit. Hlavním posláním je však pastorační práce na farnostech zejména v komunitách: Prostějov, Jaroměřice-Moravské Budějovice, Sebranice-Litomyšl, Teplice a Rumburk.

Od r. 1993 jsme také převzali zodpovědnost za misii v Bulharsku. I zde mnoho dobrého vyrostlo jen díky Vaší štědrosti.

Kontakt pro příznivce salesiánského díla:

Jiří Woclawek

Salesiáni Dona Boska

Emy Destinové 1

CZ 370 05 České Budějovice

tel. 038/415 63

Email: sdbch4@telecom.cz

Sedm pravidel pro četbu bible

Jakob Kremer

V průběhu století se dával různým způsobem návod k četbě bible, jak v židovství, tak v křesťanství. Pro společnou četbu se dnes nabízejí dobré metody, které lze uplatnit i při četbě ve skupinách a na školách. Sedm pravidel, které předkládáme a která využívají některé z výše uvedených úvah a jež lze doplnit ještě mnoha jinými, chtějí v první řadě posloužit k soukromé četbě Písma svatého. Neomezují se na metodické návody, nýbrž popisují základní postoje - přidržující se biblických textů - které jsou předpokladem pro každé plodné zacházení s biblií.

1. "Hledat slovo Páně" (Am 8,12)

Na rozdíl od tak zvané lehké literatury, která chce pobavit, klade bible na své čtenáře velmi vysoké požadavky. Kromě toho chybí většině biblických textů vlastnost, jakou vykazuje náročná literatura, která povznáší, poutá a přináší radost svým uměleckým podáním; neboť bibli jde více o obsah než o formu a podání. Proto jen velký zájem o bibli může pohnout čtenáře k tomu, aby vzal na sebe námahu, spojenou s její četbou. Takový zájem je nezřídka probuzen žízní po vědění, které vábí studovat ostatní díla antiky. Neboť jako významné dílo světové literatury dokáže dát bible - jak to sotva dokáže jiná kniha - informaci o nejstarších dějinách lidstva a o původu mnoha idejí, které ovlivnily pozdější epochy dějin. Co však dělá bibli otevřenou pro tuto informaci, to je její nárok ukazovat lidem jako "Slovo Boží" cestu životem. Z toho důvodu po ní sahali jak Židé, tak křesťané a nehrozili se žádné námahy s četbou bible spojené. Tento nárok je s to dnešního čtenáře proto k četbě podnitit.

Pod jakou podmínkou k tomu může dojít, to ukazuje zamyšlení nad Ámosem 8,11-12. Prorok vyhrožuje národu ve jménu Jahve-ho velkým hladomorem: "...pošlu na zem hlad, ne hlad po chlebu... nýbrž po slyšení slov Hospodinových" (ve formě výroku proroka nebo jiného projevu Božího). "Budou vrávorat od moří k moří a ze severu na východ; budou pobíhat a hledat slovo Hospodinovo, ale nenajdou". Tento soudní výrok předpokládá, že lidé nemohou trvale žít bez poučení Bohem. ("Ne samým chlebem živ je člověk", Dtn 8,3; Mt 4,4). Nedostatek tělesné potravy, strach před vyhladověním, neohrožují tolik člověka, jako nedostatek potravy, která pomáhá poznat smysl života a dosáhnout jeho cíl. "Hledat slovo Pána" a nenajít je, je podle Am 8,11-12 ten nejnepříjemnější úděl. Ještě horší je situace těch, kteří nepocítují žádný hlad po Božím slově. Kdo se domnívá, že všechno přesně ví a zná, bude sotva ochoten namáhat se, aby "hledal slovo Hospodinovo".

Proto je předpokladem každé četby bible pocítovat tento hlad po slově Hospodinově. Zkušenost hranic lidského pokroku a selhání sebedokonalejší techniky vede dnes mnohé k tomu, že vyhlížejí po poučení, po směrnicí, která by jim dala perspektivu trvalého štěstí a pravého vyplnění života. Jako kniha Stvořitele a Pána světa si dělá bible nárok na to, mít slova věčného života. O ní platí: "Pane, ke komu půjdeme, ty máš slovo věčného života." (J 6,68)

"Dej nám život, abychom mohli zkoumat skrytosti tvého zákona a nezavírej je před těmi, kteří klepou! Neboť ty jsi nechtěl, aby bylo nadarmo popsáno tolik stránek temnými tajemstvími. Nebo snad nemají lesy také své jeleny, kteří se do nich stahují proto, že se v nich obnovují jejich síly, že jimi procházejí, pasou se, odpočívají a přežvykují? Ó Pane, dovrš mne a odhal mi je! Pohlédni, tvůj hlas je mou radostí, tvůj hlas převyšuje každou rozkoš. Dej mi, co miluji! I tuto lásku jsi mi daroval. Nenech své dary na holičkách a nezamítej svou rostlinu, která žízni." (Sv. Augustin: Vyznání XI, 2)

2. "Kdo čte, rozuměj." (Mk 13,14)

Toto poučení pochází z apokalyptické literatury, která načrtává často zašifrovaným způsobem budoucí dění (srv. Da 9,23 - 25; Zj 13,9. 18; 17,9). Ale platí to pro četbu bible celé. S tím je příbuzné zvolání: "Kdo má uši k slyšení, slyš" (Mk 4,9; Mt 11,15; L 14,35; Zj 2,7.11.17.29; 3,6.13.22). Čtenář je vybídnut aby věnoval textu zvláštní pozornost a snažil se mu porozumět. Povrchní čtení nebo poslouchání ještě nevede k "porozumění". Kdo čte bibli ze zvědavosti nebo sice z vážného zájmu, ale jen letmo, tomu zůstane bible uzavřenou knihou. (Rozumí jí právě tak málo, jako člověk, který dlí několik dní v cizině a myslí si, že může vynášet soud o zemi a lidech, kteří v ní žijí).

Pozorné čtení je ale pro dnešního člověka obzvláště těžké, protože moderní svět s jeho četnými požadavky v zaměstnání a s rozmanitou nabídkou využití volného času nás natolik fascinuje a naplňuje, že sotva najdeme volný čas pro četbu bible, a protože se více než kdy předtím požaduje na čtenáři bible askeze, jaká se vyžaduje od vědce, chce-li se vypořádat s problémy vědního oboru, jemuž se věnuje. Kdo chce čtenému porozumět, musí se soustředit na text, být cele u něho a po dobu četby odvrátit myšlenky od všeho ostatního. Musí se navenek i vnitřně ztišit a koncentrovat. Kdo se k tomu odhodlá a kdo se v tom cvičí - hned se mu to nepodaří - bude za to bohatě odměněn. V mnoha případech to vyžaduje změnit způsob života: namísto života, zaměřeného jen na vnější činnost, musí nastoupit postoj soustředění a zniternění života. Aby mohl člověk číst bibli s užitkem, musí si pro čtení rezervovat určitý čas v denním a týdenním plánu - a to by neměla být nejnevhodnější hodina, nýbrž naopak taková, kdy je člověk odpočatý a schopný přijímat. K tomu se především hodí sobotní večer a neděle. Kdo vlastní kapesní vydání bible a nosí je s sebou, může k četbě využít každou volnou chvíli: čekání na dopravní prostředek, jízdu vlakem, oddechový čas (např. ve volné přírodě). Velkou pomocí je, když si proto zvolíme - kromě pevně stanovené doby - k četbě bible i určité místo. V některých kostelích jsou k dispozici bible, které zvou k četbě.

"Poslyš tedy, můj příteli a bratře, a věnuj trochu pozornosti mé radě ohledně cesty, po níž můžeš dospět k poznání Písma. Všecko, o čem čteme v posvátných knihách, září a svítí již v kůži, ale mnohem sladší je morek. Kdo chce jíst jádro, musí rozlousknout ořech." (Sv. Jeroným (+420): Dopis 58 (Pavlínovi) 9)

Humor

Przybywszy na Dziki Zachód pastor kupuje sobie konia.

- Czy to łagodne zwierzę? - pyta.

Hodowca cmoka językiem:

- Można powiedzieć: pobożne! Na "Bogu niech będą dzięki" rusza galopem, a na "Amen" staje jak wryty.

Duchowny wskakuje na siodło, mówiąc:

- Bogu niech będą dzięki!

Koń rusza z kopyta przez prerię. Po pół godzinie jeździec dostrzega przed sobą szeroką rozpadlinę ziemną. Koń ani myśli zwolnić, a pastor zupełnie zapomniał, w jaki sposób można go zatrzymać. Ze ściśniętym ze strachu sercem zaczyna odmawiać "Ojcze nasz". Na końcowe "Amen" koń zatrzymuje się na skraju przepaści.

- Bogu niech będą dzięki - wzdycha pastor...

Pewien niedowiarek mówi do kapłana:

- Chrześcijaństwo istnieje już dwa tysiące lat, a ja nie widzę, by ludzie przez ten czas choć trochę zmienili się na lepsze.

Kapłan na to:

- Woda istnieje od miliardów lat, a niech pan się przyjrzy swojej szyi!

Szlomo Rozencwajg ma się chrzczyć, pyta więc chrześcijannina, co należy założyć na tę uroczystość.

- Co by ci tu poradzić? - zastanawia się zapytany. - My chodzimy do chrztu w pieluchach...

Ochrzcivszy tubylca misjonarz poucza go:

- Zapamiętaj sobie, że nie nazywasz się już Tutu a Jonatan. Możesz mieć tylko jedną żonę, a w piątek nie wolno ci jeść mięsa, tylko rybę.

W najbliższy piątek misjonarz zastaje jednak Jonatana nad pieczenią z antylopy.

- Co ci powiedziałem przy chrzcie, Jonatanie? - pyta zawiedziony.

Tubylec na to:

- Tutu nie jeść wcale mięso. Tutu wziąć antylopa, wrzucić do woda i powiedzieć: Ty już nie antylopa, ty ryba. Tak jak Jonatan

Skautský Mikuláš

V neděli 5. prosince 1999 již tradičně uspořádali naši třinečtí skauti Mikuláše pro naše nejmenší. V Rybárně pod kostelem se sešlo celkem 75 dětí a 50 dospěláků na pěkné besídce, kterou moderoval Tomáš Kyvalský. Skauti pro děti připravili pěkný program, který obsahoval básničky, písničky, říkanky a hádanky. Nechyběly ani soutěže a asi největší aplaus přítomných sklidila scénka na motivy slavné ruské pohádky Mrazík. Nechyběla ani bohatá tombola a nakonec se děti dočkaly příjezdu sv. Mikuláše s anděly a třemi šílenými čerty (nebo čerticemi?). Dárky se vydávaly oproti nějaké básničce nebo písničce a mnohým dětem se přitom pěkně zapotily ruce... Všechno pěkné jednou končí a tak nezbyvá než naše (v případě nutnosti) dětičky strašit Mikulášem a čertem AD 2000. A skautům poděkovat za další edici podařené akce pro naše nejmenší.

MK

Pojďme se bavit!

Charita Třinec Vás zve na 4. Reprezentační ples, který se koná v sobotu 29. ledna 2000 v Domu PZKO v Dolní Lištné.

Začátek je v 19.00 hodin, k tanci zajištěna živá hudba ve velkém sále a rovněž diskotéková hudba v přízemí.

V ceně vstupenky je zahrnuta teplá večeře, přípitek, občerstvení, tombola a kulturní program.

Vstupenky je možno objednat u paní Jiřiny Horniakové na tel. čísle 353391. Cena vstupenky je 200,- Kč

Rekordní "očista"

V sobotu 18.12.1999 se v naší farnosti podařilo překonat další rekord, naštěstí pozitivního charakteru. Dle slov Otce Františka, který si už v Třinci hodně pamatuje, ještě nikdy nebylo za jeden den, během tzv. zповědního dne (a v roce jsou vždy dva - před Vánocemi a před Velikonocemi) vyzpovídáno tolik farníků. Doslova houfy lidí stály ve frontách, u kostela stálo aut jako v neděli. "Čekací doba" ve frontě na svátost smíření se pohybovala od 30 do 45 minut, což se dalo vydržet. Koneckonců, kdyby se čekací doba odvíjela od stavu hříšnosti, možná že ještě dnes by tam někdo z nás stál.... Ale teď vážně: je dobrou vizitkou nás všech, že jsme se rozhodli jít ke svaté zповědi, rozhodli se napravit svůj vztah k Pánu Bohu. Dobře, že jsme "dali zabrat" celkem 8 zповědníkům (druhý rekord, tolik kněží najednou zde ještě nikdy nezpovídalo) od devíti rána do půl sedmé večer. Možná se naši duchovní otcové cítili večer unaveni, ale dovolím si tvrdit, že se cítili i spokojeni, že jejich slova o nutnosti smíření s Pánem Bohem padla na úrodnou půdu.

MK

Krátké zprávy

Jsou ještě k dostání stolní kalendáře "Svatá země", čtecí kalendáře a kalendáře Velkého Jubilea. Vybrat si můžete v Domečku.

Upozorňujeme všechny členy KDU-ČSL, že výroční schůze se nekoná v pondělí 10. ledna, nýbrž v úterý 11. ledna na stejném místě a čase, tzn. v 15.30 hod. v Klubu důchodců na Folvarku.

Nabízíme velmi pěknou knihu v pevné vazbě velkého formátu "Čechy a její svatí" od profesora Petra Pitřhy za 220,- Kč. Zapisujeme závazné objednávky.

"A vody plynou" je kniha, z níž čte na pokračování rádio Proglas, volně navazuje na velmi čtivé romány Poutník, Prázdné ruce a Dokonalá svoboda. K dostání v Domečku.

Nedělní liturgie v lednu

Svátek Křtu Páně (9.1.)

1. čtení: Iz 55,1-11; 2. čtení: 1 Jan 5,1-9; Evangelium: Mk 1,6b-11

Žalm: odp. Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.

ref. Pan ześle pokój swojemu ludowi.

2. neděle v mezidobí (16.1.)

1. čtení: 1 Sam 3,3b-10.19; 2. čtení: 1 Kor 6,13c-15a.17-20; Evangelium: Jan 1,35-42

Žalm: odp. Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

ref. Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

3. neděle v mezidobí (23.1.)

1. čtení: Jon 3,1-5.10; 2. čtení: 1 Kor 7,29-31; Evangelium: Mk 1,14-20

Žalm: odp. Ukaž mi své cesty, Hospodine!

ref. Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.

4. neděle v mezidobí (30.1.)

1. čtení: Dt 18,15-20; 2. čtení: 1 Kor 7,32-35; Evangelium: Mk 1,21-28

Žalm: odp. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

ref. Słyszac głos Pana serc nie zatwardzajcie.

5. neděle v mezidobí (6.2.)

1. čtení: Job 7,1-4.6-7; 2. čtení: 1 Kor 9,16-19.22-23; Evangelium: Mk 1,29-39

Žalm: odp. Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.

ref. Panie, Ty leczysz złamanych na duchu.

Pořad bohoslužeb v lednu

1. Neděle 9.1.2000 - svátek Křtu Páně, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky. Konec doby vánoční.
2. Neděle 16.1.2000 - 2. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
3. Úterý 18.1.2000 - památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, začíná týden modliteb za jednotu křesťanů.
4. Neděle 23.1.2000 - 3. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
5. Úterý 25.1.2000 - svátek obrácení sv. Pavla, apoštola.
6. Neděle 30.1.2000 - 4. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
7. Středa 2.2.2000 - svátek Uvedení Páně do chrámu.
8. Pátek 4.2.2000 - první pátek v měsíci únoru.
9. Neděle 6.2.2000 - 5. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
10. Každou neděli půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltární a svátostné požehnání. Poslední neděle v měsíci - mariánské večeřadlo.
11. V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky.
12. Každý čtvrtek po večerní mši svaté a první pátek po ranní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltární.
13. Každý pátek po ranní i večerní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltární s modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství.
14. Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Mše svatá v Nemocnici Sosna je každou sobotu v 15.30 hodin. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší sv. Sledujte vývěsku v kostele!

Úmysly apoštolátu modlitby - leden 2000

1. úmysl všeobecný - Aby křesťané všech národů a kultur žili ve stále větším společenství a vzájemném respektování.
2. úmysl misijní - Aby Mezinárodní rok kultury a míru, inspirovaný křesťanským tajemstvím vánoc, se stal zdrojem autentického a trvalého míru.
3. úmysl národní - Aby se jubilejní rok stal pro každého křesťana příležitostí k prohloubení důvěry v Krista.

(k)